R. 1921.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 17. 30 lipca 1921 r.

TREŚĆ:

Ustawa

z dnia 21 czerwca 1921 r.

o przymusowym wykupie majątków ziemskich, znajdujących się w promieniu 15 kilometrów od centrum m. st. Warszawy, na cele, przewidziane w art. 26 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. Rz. P. № 70. poz. 462).

Art. 1. Główny Urząd Ziemski ma prawo przystąpić do przymusowego wykupu nadwyżek majątków ziemskich ponad 23 ha., znajdujących się w promieniu 15 km. od centrum m. st. Warszawy, z pominięciem oznaczonej w art. 1 i 3 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. Rz. P. № 70, poz. 462) kolejności wykupu majątków prywatnych na cele, przewidziane art. 26 ustawy o wykonaniu reformy rolnej z d. 15 lipca 1920 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Witos*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *T. Wilkoński*

(Dziennik Ustaw № 63 z dn. 21.VII 1921 r. poz. 386).

Ustawa

z dnia 7 lipca 1921 r.

o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Aprowizacji w stan likwidacji.

Art. 1. Z dniem 15 lipca 1921 r. wprowadza się na całym obszarze ziem Rzeczypospolitej Poskiej, w zakresie obrotu ziemiopłodami i ich przetworami, z wyłączeniem cukru i spirytusu, zupełną wolność handlu i przewozu wewnątrz kraju.

Art. 2. Z chwilą wprowadzenia wolnego handlu, co do ziemiopłodów i ich przetworów, przechodzi Ministerstwo Aprowizacji w stan likwidacji. Upoważnia się Ministra Aprowizacji, w porozumieniu z odnośnymi ministrami, do wydawania wszelkich rozporządzeń celem likwidacji, względnie reorganizacji poszczególnych agend i urzędów, podległych Ministerstwu Aprowizacji, oraz regulacji i likwidacji zobowiązań Rządu w zakresie świadczeń żywnościowych.

Art. 3. W celu pokrycia niedoboru najkonieczniejszych środków żywnościowych znosi się, nie naruszając przepisów skarbowych i cłowych, wszelkie ograniczenia w zakresie importu artykułów żywnościowych pierwszej potrzeby.

Art. 4. Wywóz artykułów żywnościowych oraz ich przetworów poza granicę Państwa jest wzbroniony. W wyjątkowych wypadkach, szczególniej w zakresie gospodarki kompensacyjnej i w odniesieniu do produktów, posiadanych w kraju w nadmiarze, zezwolenia mogą być udzielane za zgodą zainteresowanych ministerstw. Minister Przemysłu i Handlu ogłaszać będzie, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami listę artykułów, dopuszczonych do wywozu zagranicę bez specjalnego pozwolenia, przewidzianego w zdaniu pierwszem niniejszego artykułu.

Art. 5. Obrót wszelkiemi środkami żywnościowemi w powiatach pogranicznych oraz przywóz środków żywnościowych do pogranicznych powiatów odbywa się na podstawie przepisów, wydanych przez zainteresowane ministerstwa.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą: ustawa z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21 (Dz. Ust. Rz. P. № 56, poz. 348) oraz wszystkie rozporządzenia, wydane na jej podstawie.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Aprowizacji, jako likwidatorowi, w porozumieniu z właściwymi ministrami, a w zastosowaniu do ziem b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej, w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1921 r.

Marszałek: *Trąmpczyński*
Prezydent Ministrów: *Witos*
Minister Aprowizacji: *Wł. Grzędzielski*
Minister b. Dzielnicy Pruskiej: *W. Kucharski*

(Dz. Ust. № 63 z dnia 21.VII 1921 r. poz. 389).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 czerwca 1921 roku

w przedmiocie unieważnienia umów, zawartych przez b. Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich ze spółką akcyjną „Polski Eksport Drzewny."

Na podstawie art. 5 ustępu 3 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 16, poz. 93) — z powodu pokrzywdzenia interesów Skarbu Państwa — zarządza się co następuje:

§ 1. Unieważnia się umowy z dnia 30 listopada 1919 r. oraz z dnia 16 i 17 marca 1920 r., zawarte przez b. Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich ze Spółką Akcyjną „Polski Eksport Drzewny" względem eksploatacji lasów puszczy Swisłockiej i Białowieskiej oraz tartaków i zakładów przemysłowych w Hajnówce.

§ 2. Celem uporządkowania stosunków, wypływających z unieważnionych umów, zarządza się rozliczenie ze wspomnianą spółką w sposób następujący:

a) rozliczenie opierać się będzie na podstawie inwentarza i bilansu, rozpoczynającego działalność spółki, przyczem wszelkie wykazane w tym bilansie aktywa przechodzą po cenie inwentarzowej na własność Skarbu Państwa, który też przyjmuje na siebie wszystkie pasywa rzeczonego bilansu;

b) wszelkie podlegające księgowaniu operacje, dokonane przez spółkę w czasie od dnia rozpoczęcia jej działalności aż do chwili ukończenia czynności likwidacyjnych, wynikających z niniejszego rozporządzenia, uważać się będzie za dokonane na rachunek Skarbu Państwa;

c) w wyniku wyżej pod a) i b) podanych zasad Skarb Państwa staje się właścicielem remanentu drzewnego oraz wszystkich lokomotyw, maszyn, narzędzi, urządzeń, wogóle całego majątku ruchomego i nieruchomego spółki, tak będącego własnością jej w chwili rozpoczęcia działalności, jako też nabytego w okresie działalności. Skarb Państwa staje się również właścicielem inwestycyj dokonanych przez spółkę we wszelkiej własności rządowej, ruchomej lub nieruchomej, a mianowicie: w rządowych lasach, kolejkach, zakładach przemysłowych, budynkach mieszkalnych i gospodarczych, wagonach, lokomotywach, maszynach, urządzeniach i t. d.;

d) czysty zysk, osiągnięty przez spółkę za cały okres jej działalności aż do dnia ukończenia czynności likwidacyjnych, wynikających z niniejszego rozporządzenia, przechodzi na własność akcjonarjuszy, o ile nie przekracza 25% za czas od daty wpłat na poszczególne akcje do dnia ukończenia rzeczonych czynności likwidacyjnych. Nadwyżka zysku ponad 25% pozostaje własnością Skarbu Państwa;

e) z zysku wypłacić się mającego akcjonarjuszom potrąca się kwoty rzeczywiście wydane przez spółkę na uzyskanie lokalu w Warszawie przy ulicy Nowy-Świat 27 i na nabycie urządzenia tego lokalu oraz kwoty wydane przez spółkę z powodu umowy z dnia 25 lutego 1920 r., zawartej z p. Józefem Korwin-Kossakowskim o eksploatację lasów w Brzostowicy Wielkiej. Spółka pozostanie włas-

cicielką lokalu wraz z urządzeniem w Warszawie i praw, wypływających z umowy eksploatacyjnej, zawartej z p. Kossakowskim.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
w z. *Stesłowicz*

Minister Skarbu:
Steczkowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *H. Strasburger*

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. *Dunikowski*

(Dziennik Ustaw № 63 z dnia 21.VII 1921 r., poz. 390).

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 1 lipca 1921 r.

w sprawie przyznania woźnym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1820 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Na mocy pkt. 1b, pkt. 2e i pkt. 3b art. 20 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Aż do czasu zaliczenia posad urzędowych niższych funkcjonarjuszów państwowych do poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w artykule 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) przyznaje się we wszystkich władzach i urzędach państwowych na obszarze byłego zaboru rosyjskiego i austrjackiego:

a) starszym gońcom, mającym ukończonych lat 18 wieku — płacę pierwszego (1) stopnia,
b) pomocniczym prowizorycznym woźnym—płacę drugiego (2) stopnia,
c) woźnym—płacę trzeciego (3) stopnia,
d) woźnym, posiadającym dziesięć lat służby państwowej w charakterze woźnego i odpowiednie kwalifikacje—płacę czwartego (4) stopnia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1921 r. i z dniem tym traci ważność zaliczenie woźnych i gońców, dokonane rozporządzeniem Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 520) art. I, pkt. 1 a) i b) i pkt. 2 c).

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
Steczkowski.

(Dziennik Ustaw № 63 z dn. 21.VII 1921 r. poz. 392)

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Skarbu

z dnia 5 lipca 1921 roku

o częściowem rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 lipca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia cen drewna, oraz rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Na mocy art. 2 i 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dziennik Praw P. P. № 20, poz. 229), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw i przepisów o zaopatrzeniu ludności w drzewo na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. z 1921 r., № 45, poz. 271) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 29 kwietnia 1921 r. o rozciągnięciu na te ziemie mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. w przedmiocie dostarczenia drewna budulcowego z lasów państwowych i prywatnych, na cele odbudowy na okres 5 cioletni od 1920/21 r. do 1924/25 r. (Dz. Ust. z r. 1921, № 45, poz. 273) w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Skarbu, zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia cen drewna, wydanego na mocy ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. o zaopatrzeniu ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Monitor Polski z 1919 r. № 161) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. R. P. № 41, poz. 252), rozciąga się na województwa: nowogródzkie, poleskie

i wołyńskie, oraz na powiaty białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego, z zastrzeżeniem, że w województwie wołyńskiem obowiązują ceny dla III-ej klasy wartości za drzewo budulcowe, a w województwach nowogródzkiem i poleskiem, oraz w powiatach białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego—ceny IV-ej klasy wartości, ustanowione w powołanych rozporządzeniach Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Robót Publicznych
G. Narutowicz

Minister Skarbu:
Steczkowski

(Dziennik Ustaw № 65 z dn. 31.VII 1921 r. poz. 417).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 22 lipca 1921 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie zabezpieczenia przy wykonywaniu ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej praw osób internowanych i wywiezionych przez obce władze oraz osób, powracających do swych siedzib po dniu 1 kwietnia 1921 r.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejeciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z r. 1921 № 4, poz. 17) i w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r. (Dz. U. № 27, poz. 157) zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele ziem prywatnych opuszczonych, położonych w powiatach wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r. (Dz. U. z r. 1921 № 27, poz. 157), którzy nie mogli powrócić do swych siedzib przed dniem 1 kwietnia 1921 r. na skutek internowania lub wywiezienia przez obce władze, mają prawo utrzymania, przy przejęciu ich ziem na własność Państwa, jednego zabudowanego folwarku obszaru, nie przekraczającego 400 ha ogólnej przestrzeni.

Za ziemie opuszczone uważa się ziemie, których właściciele lub osoby, prawa ich przedstawiające, nie wrócili do swych siedzib przed dniem 1 kwietnia 1921 r.

§ 2. Dowody internowania lub wywiezienia przedstawione być mają na piśmie w języku polskim, lub z dołączeniem uwierzytelnionego tłuma-

czenia na język polski, Powiatowemu Komitetowi Nadawczemu w tym powiecie, w którym znajduje się dany obszar ziemi. Równocześnie winien właściciel lub osoba przez właściciela upoważniona, złożyć pisemne oświadczenie, który zabudowany folwark obszaru nie przekraczającego 400 ha ogólnej przestrzeni chce, w razie uznania przedstawionych dowodów za wystarczające, zatrzymać dla siebie.

W razie, gdy oświadczenia wyżej wspomnianego nie złożono, wybór folwarku, który ma być pozostawiony właścicielowi, dokona Powiatowy Komitet Nadawczy.

Ostateczny termin przedstawiania dowodów upływa w dniu 30 września 1921 r.

§ 3. O uznaniu przedstawionych dowodów za wystarczające orzeka Powiatowy Komitet Nadawczy.

Od orzeczeń Powiatowych Komitetów Nadawczych przysługuje osobom interesowanym prawo odwołania się do właściwej Komisji Odwoławczej.

Tryb postępowania i odwołania określony jest w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r. (Dz. Ustaw № 27, poz. 157).

§ 4. Właściciele ziem prywatnych opuszczonych, przejętych na własność Państwa, którzy nie przedstawią dowodów internowania lub wywiezienia, bądź co do których przedstawione dowody nie zostały prawomocnie uznane za wystarczające, mogą w razie powrotu do swych siedzib do dnia 12 stycznia 1924 r. i w miarę rozporządzalnego zapasu ziemi, otrzymać ziemię w innem miejscu, w ilości, odpowiadającej rozmiarowi i wartości poprzednio posiadanego gruntu, jednak nie przekraczającej 45 ha ogólnej przestrzeni.

Jeśli przejęte na własność Państwa ziemie nie zostały jeszcze w chwili zgłoszenia się poprzedniego ich właściciela przekazane na cele użyteczności publicznej, rozkolonizowane między żołnierzy lub wykonania reformy rolnej, Powiatowy Komitet Nadawczy, orzekając o nadaniu ziemi powracającym właścicielom, winien uwzględnić nadanie im poprzednio posiadanych gruntów w rozmiarach, określonych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

§ 5. Właściciele, wymienieni w § 4 niniejszego rozporządzenia, winni w celu otrzymania ziemi uczynić pisemne zgłoszenie wraz z niezbędnemi dowodami w Powiatowym Komitecie Nadawczym w tym powiecie, w którym znajduje się należący do nich poprzednio obszar ziemi.

We wzmiankowem zgłoszeniu w razie chęci otrzymania bezpłatnie budulca, w myśl art. 5 ustawy z dnia 17 listopada 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej, winna być szczegółowo wymieniona ilość i jakość pożądanego budulca uzasadniona rozmiarami posiadanych poprzednio przez petenta budynków.

§ 6. Powiatowy Komitet Nadawczy po zbadaniu zgłoszenia i przedstawionych dowodów wydaje orzeczenie o nadaniu ziemi i ilości drzewa budulcowego. jaką utrzymać ma uprawniony.

§ 7. Do postępowania przy nadawaniu ziemi, w myśl §§ 4, 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, mają analogiczne zastosowanie postanowienia

rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 23 marca 1921 r. (Dz. U. № 31, poz. 192).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
w z. *J. Makulski*

(Dziennik Ustaw № 65 d. 31.VII. 1921 r. poz. 420).

OKÓLNIK № 324

do pp. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego

w przedmiocie

likwidacji serwitutów, obciążających majątki państwowe na terenie b. Królestwa Kongresowego w myśl ustawy z dn. 7 maja 1920 roku o likwidacji serwitutów (Dz. Ust. № 42 poz. 249).

Celem jak najszybszego przeprowadzenia likwidacji serwitutów, obciążających majątki państwowe rolne, w myśl ustawy z dn. 7.V 1920 r. o likwidacji serwitutów (Dz. Ust. R. P. № 42, poz. 249), zarządzam co następuje:

1. W myśl upoważnienia, udzielonego specjalnem pismem mojem, zechce Pan Wojewoda niezwłocznie delegować do przeprowadzenia czynności przygotowawczych do likwidacji serwitutów, obciążających państwowe majątki rolne, referentów rolniczych starostw lub też innych urzędników, którzy będą posiadali odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia tych czynności.

W wypadkach skomplikowanych (np. zbieg kilku czynników gospodarczych, komplikacje formalne i t. p.) w przeprowadzeniu tych czynności winni wziąć udział również inspektorzy majątków państwowych.

2. Delegowani przez Pana Wojewodę w myśl p. 1 urzędnicy obowiązani są dokładnie zaznajomić się z przepisami ustawy z dn. 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów (Dz. Ust. № 42, poz. 249) rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy, wydanego przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego dn. 16 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. № 57, poz. 354), oraz okólnika Głównego Urzędu Ziemskiego № 155 z dnia 20 lipca 1920 r. w sprawie postępowania przy likwidacji serwitutów i niezwłocznie, w porozumieniu z właściwymi komisarzami ziemskimi rozpocząć układy celem zawarcia dobrowolnej umowy o likwidacji serwitutów.

W tym celu należy przedewszystkiem zebrać dowody, stwierdzające obciążenie danego majątku serwitutami, oraz rozmiar tych serwitutów (punkty 1 i 2 art. 28 rozporządzenia wykonawczego z dn. 16.VI. 1920 r. Dz. Ust. № 57, poz. 354).

3. Jeżeli układy doprowadzą do zawarcia dobrowolnej umowy o likwidacji serwitutów, umowę tę podpisuje delegowany urzędnik z tem zastrze-

żeniem, że będzie ona obowiązywała Państwo, jako właściciela danego majątku, od chwili zaakceptowania jej przez właściwego wojewodę.

4. Po zaakceptowaniu umowy przez Pana Wojewodę, winna ona być przedłożona komisarzowi ziemskiemu do zaświadczenia i do przedstawienia Komisji Ziemskiej Okręgowej do zatwierdzenia. Umowa może być wykonana dopiero po zatwieruzeniu jej przez właściwą Komisję Ziemską Okręgową.

Odpis zatwierdzonej umowy urząd wojewódzki przesyła do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

5. Jeżeli umowa dobrowolna do skutku nie dojdzie, delegowany w myśl § 1 urzędnik winien niezwłocznie zawiadomić o tem Pana Wojewodę celem uzyskania specjalnego pełnomocnictwa do wystąpienia o uregulowanie serwitutów w drodze przymusowej, a po uzyskaniu takiego pełnomocnictwa przedsięwziąć w tym celu wszelkie nakazane ustawą lub rozporządzeniem czynności.

Jako przedstawicieli do Komisji Szacunkowo-Rozjemczej wyznaczy Pan Wojewoda, prócz wspomnianego wyżej pełnomocnika, jeszcze jednego urzędnika, obeznanego dokładnie ze sprawą likwidacji serwitutów.

6. Jeżeli Komisja Ziemska Okręgowa w trakcie postępowania przymusowego zawezwie strony do zawarcia dobrowolnej umowy, delegowany urzędnik postępuje w myśl postanowień §§ 2—4 niniejszego okólnika.

7. Sporządzanie planu i rejestru pomiarowego lub protokułu opisu granic gruntów, oddanych za służebności, winno być powierzane geometrom prywatnym, uprawnionym przez Główny Urząd Ziemski do dokonywania pomiarów majątków, przeznaczonych do parcelacji.

8. Likwidacja serwitutów winna postępować w następującej kolejności:

1-o przedewszystkiem winny być zlikwidowane serwituty w majątkach, już przekazanych do parcelacji,

2-o następnie należy zlikwidować serwituty w majątkach, projektowanych na parcelację,

3-o wreszcie serwituty we wszystkich innych majątkach.

Warszawa, dn 16 lipca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwbwych:
J. Raczyński

OKÓLNIK № 325

do pp. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Wojewodów i Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

przesunięcia do końca grudnia 1921 r. terminu spłaty zasiłku zwrotnego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym uchwałą Rady Ministrów z dn. 20 października 1920 r. № 69672 D. B.

Rada Ministrów uchwałą z dnia 20 czerwca 1921 r. przesunęła termin spłaty wyżej wspomnianego zasiłku do końca grudnia 1921 r.

Wszyscy ci funkcjonarjusze państwowi, którzy dobrowolnie opuszczają służbę państwową. winni zasiłek ten bezwarunkowo zwrócić. W wypadkach takich władze, powołane do asygnowania uposażeń, winny wezwać danego funkcjonarjusza do zapłacenia dłużnej kwoty, przyczem należy wyraźnie za-

znaczyć, że, w razie niezastosowania się do wezwania, pretensji Skarbu dochodzić się będzie na drodze sądowej. Rzeczą odnośnych władz będzie również stwierdzić adres dłużnika i skierować sprawę do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, względnie do jednego z jej oddziałów, które podejmą odpowiednie kroki sądowe.

Nie należy natomiast żądać zwrotu zasiłku zwrotnego od tych funkcjonarjuszów państwowych, których się zwalnia z powodu zasadniczej redukcji personelu, jak również nie należy dochodzić tej pretensji u pozostałej rodziny w razie śmierci funkcjonarjusza.

O ileby zaszły wypadki, nasuwające pewne wątpliwości co do stosowania wyłuszczonych zasad, pp. Kierownicy Urzędów winni zwracać się o wyjaśnienia do Ministerstwa Rolnictwa i D. P., których udzieli Wydział Rachunkowo-budżetowy, po zasięgnięciu opinji Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 19 lipca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

RUCH SŁUŻBOWY.

Na podstawie art. 10 „Tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych" **w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych zostali zamianowani:**

a) w Zarządzie Centralnym:

p. o. sekretarki Hanna Kociałkiewiczówna — pomocnicą referenta w Wydziale Oświaty Rolniczej Dep. Roln.;
p. o. kancelistki Wanda Hirszlówna—st. kancelistką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Wacława Dybowska — st. kancelistką w Wydziale Prezydjalnym, Dep. Ogólnego;
st. kancelistka Stanisława Krupecka — sekretarką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Kazimiera Pikielówna — kancelistką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
p. o. st. kancelistki Marja Vacqueret — st. kancelistką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
sekretarka Marja Zyskowska — pomocnicą referenta w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
st. kancelistka Anna Szuriżanka — sekretarką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Jadwiga Karpińska — st. kancelistką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
st. kancelistka Aniela Rozemberg — sekretarką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
st. kancelistka Bronisława Morawska—sekretarką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Lucyna Podbielska — st. kancelistką w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
sekretarka Jadwiga Różycka—pomocnicą referenta w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;

sekretarka Janina Więckiewiczowa — pomocnicą referenta w Wydziale Osobowym, Dep. Ogólny;
p. o. sekretarki Felicja Listkówna — sekretarką w Wydziale Kontroli, Dep. Leśnictwa;
p. o. pomocnicy referenta Marja Piętkowska — pomocnicą referenta w Wydziale Urządzeń Lasów, Dep. Leśn.;
p. o. st. kancelistki Kazimiera Dubowska—st. kancelistką w Wydziale Majątków Państw., Dep. Roln.;
st. kancelistka Eugenja Slenzakówna — sekretarką w Wydziale Ekonomiki Rolniczej, Dep. Rolnictwa;
sekretarka Wacława Matuszewska — pomocnicą referenta w Wydziale Kancelarji Gł., Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Antonina Sobczyńska — kancelistką w Wydziale Prezydjalnym, Dep. Ogólny;
st. kancelistka Marja Guttmajerówna — sekretarką w Wydziale Prezydjalnym, Dep. Ogólny;
p. o. sekretarki Romana Łaszewska — sekretarką w Wydziale Nieruchomości Państ., Dep. Ogólny;
sekretarka Marja Truchlińska—pomocnicą referenta w Wydziale Prezydjalnym, Dep. Ogólny;
p. o. st. kancelisty Emiljan Kaczyński—sekretarzem w Kancelarji Gł., Dep. Ogólny;
p. o. sekretarza Tadeusz Barszczewski — pomocnikiem referenta w Wydziale Administracji Lasów Państ., Dep. Leśn.;
p. o. rachmistrza Karol Cugowski—rachmistrzem w Wydziale Kontroli, Dep. Leśnictwa;
p. o. st. kancelistki Wanda Dąbrowska — sekretarką w Kancelarji Gł., Dep. Ogólny;
sekretarka Wanda Stetkiewiczówna — pomocnicą referenta w Wydziale Ekonomiki Roln., Dep. Roln.;
p. o. kancelistki Wacława Krupicz — st. kancelistką w Wydziale Urządzeń Lasów, Dep. Leśnictwa;
p. o. kancelistki Stanisława Stankiewiczówna — st. kancelistką w Wydziale Ochrony Lasów, Dep. Leśnictwa;
p. o. kancelistki Helena Zabierowska — kancelistką w Wydziale Wytwórczości Roślinnej, Dep. Roln.;
p. o. sekretarza Czesław Węcewicz — pomocnikiem referenta w Wydziale Meljoracyj Roln., Dep. Roln.;
p. o. st. kancelistki Jadwiga Bezwuchlo — sekretarką w Wydziale Pomocy Rolnej, Dep. Roln;
p. o. pomocnicy referenta Aldona Irena Głębocka — pomocnicą referenta w Wydziale Pomocy Rolnej, Dep. Roln.;
p. o. st. kancelistki Eugenja Cemplówna — sekretarką w Wydziale Pomocy Rolnej, Dep. Roln.;
p. o. st. kancelistki Zofja Halska—st. kancelistką w Wydziale Pomocy Rolnej, Dep. Roln.;
p. o. st. kancelistki Aniela Wysokińska — st. kancelistką w Wydziale Pomocy Rolnej, Dep. Roln.;
pomocnica rachmistrza Stanisława Zamecznikowa — rachmistrzem w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. pomocnica rachmistrza Marja Olewińska—pomocnicą rachmistrza w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;

p. o. kancelistki Halina Szeferówna — st. kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Halina Fitzke — st. kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
st. kancelistka Zofja Różycka — pomocnicą rachmistrza w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. pomocnicy rachmistrza Jadwiga Dombrowiczówna — rachmistrzem w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
pomocnica rachmistrza Zofja Wernerówna — rachmistrzem w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
pomocnica rachmistrza Alojza Gromadzka—rachmistrzem w Wydziale Budżetowo Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Wiktorja Jaszczołtówna – kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. młodszej kancelistki Marja Krzemińska — młodszą kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Stanisława Lipińska — kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Eugenja Sztykielówna — kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. młodszej kancelistki Stanisława Zawadzka—młodszą kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Bronisława Jamnicka — st. kancelistką w Wydziale Chorób Zakaźnych, Dep. Weterynaryjny;
p. o. kancelistki Helena Ryczkowska — st. kancelistką w Wydziale Organizacyjno-Inspekcyjnym, Dep. Weterynaryjny;
sekretarka Henryka Przesmycka — pomocnicą referenta w Wydziale Chorób Zakaźnych, Dep. Weterynaryjny;
st. kancelistka Marja Koczanowa — sekretarką w Wydziale Organizacyjno-Inspekcyjnym, Dep. Weterynaryjny;
p. o. kancelistki Anna Haciska — st. kancelistką w Wydziale Wydawniczym, Dep. Ogólny;
st. kancelistka Janina Solnicka — sekretarką w Wydz. Wydawn, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Marja Augustowska — kancelistką w Wydziale Wydawniczym, Dep. Ogólny;
p. o. kancelistki Janina Grobicka—st. kancelistką w Wydziale Oświaty Rolniczej, Dep. Roln.;
p. o. kancelistki Marja Dobranowska—kancelistką w Wydziale Budżetowo Rachunkowym, Dep. Roln.;
pomocnica rachmistrza Emilja Turowska — rachmistrzem w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
p. o. sekretarki Elżbieta Janczurowicz—pomocnicą referenta w Depart. Rolnictwa;
p. o. sekretarki Zofja Piasecka — pomocnicą referenta w Wydziale Wytwórczości Roślinnej, Dep. Roln.;
p. o. referenta Wacław Szczypiorski — referentem w Wydziale Majątków Państ., Dep. Roln.;
p. o. st. referenta Roman Tyzenhaus — st. referentem w Wydziale Wytwórczości Rośln., Dep. Roln.;
p. o. referenta Stanisław Towtkiewicz — referentem w Wydziale Wytwórczości Rośln., Dep. Roln.;

p. o. kancelistki Zofja Lewandowska — kancelistką w Wydziale Budżetowo-Rachunkowym, Dep. Ogólny;
referent Franciszek Hauszyld — st. referentem w Wydziale Organizacyjno-Inspekcyjnym, Dep. Weter.;

b) w Urzędach lokalnych:

p. o. kierownika depot ogierów państwowych w Krakowie Tadeusz Piórkowski — kierownikiem depot;
p. o. inspektora lasów państwowych w Żarządzie Okręgowym Lasów Państwowych w Siedlcach Stanisław Noyszewski — inspektorem lasów państwowych w tymże Zarządzie;
radca ministerjalny i zastępca naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych Jan Grabowski — inspektorem generalnym Stadnin Państwowych.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 14608

Cena 24 mk.